

Teza: odpowiednie stosowanie k.p.k. w zakresie kosztów postępowania dyscyplinarnego.

Regulacja zawarta w art. 624 k.p.k. stanowi wyjątek od reguły ponoszenia kosztów postępowania dyscyplinarnego przez obwinionego, w przypadku jego ukarania i jako taka musi być interpretowana ściśle. W sprawie nie było podstaw do odpowiedniego zastosowania art. 624 k.p.k. t. j. zwolnienia obwinionego od obowiązków ponoszenia kosztów postępowania.

Sygn. akt WO-9/20

POSTANOWIENIE

z dnia 16 marca 2021 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki /sprawozdawca/

Sędziowie: SWSD Tomasz Jankowski

SWSD Karolina Szał

Protokolant: Adam Wolan

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2021 r. posiedzeniu sprawy radcy prawnego M. B.

z powodu zażalenia obwinionego na pkt 3 orzeczenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego KIRP w W. z dnia 10 marca 2020 r., sygn. akt: WO - 9/20

z powodu zażalenia obwinionego na pkt 3 orzeczenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego (...) w W. z dnia 10 marca 2020 r., sygn. akt: WO - 9/20

1.

2. koszty postępowania zażaleniowego ponosi Krajowa Izba Radców Prawnych w Warszawie.

Obwiniony M. B. złożył zażalenie na koszty procesu, zasądzone w orzeczeniu Wyższego Sądu Dyscyplinarnego KIRP z dnia 10 marca 2020 r. (pkt 3 orzeczenia) i wniósł o obciążenie Krajowej Izby Radców Prawnych kosztami postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym KIRP. Natomiast, w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku, obwiniony wniósł alternatywnie o odstąpienie od obciążania go kosztami postępowania w oparciu o art. 624 k.p.k.

Uzasadnienie

Obwiniony M. B. złożył zażalenie na koszty procesu, zasądzone w orzeczeniu Wyższego Sądu Dyscyplinarnego (...) z dnia 10 marca 2020 r. (pkt 3 orzeczenia) i wniósł o obciążenie Krajowej Izby Radców Prawnych kosztami postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym (...). Natomiast, w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku, obwiniony wniósł alternatywnie o odstąpienie od obciążania go kosztami postępowania w oparciu o art. 624 k.p.k.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIRP ustalił i zważył, co następuje:

Wyższy Sąd Dyscyplinarny (...) ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29 czerwca 2016 r., SDI 25/16, w ustawie o radcach prawnych w art. 70⁶ w ust.1 ustawodawca przesądził, że koszty postępowania dyscyplinarnego prowadzonego w odniesieniu do radców prawnych mają charakter zryczałtowany. Natomiast w ust. 2 tego przepisu regulującym zasady ponoszenia tych kosztów ukształtowano reguły odmienne niż te, które obowiązują na gruncie kodeksu postępowania karnego, co - w odniesieniu do tej kwestii - nadaje im status unormowania szczególnego. W zdaniu pierwszym omawianej jednostki redakcyjnej zawarto jako regułę obowiązek ponoszenia przez obwinionego kosztów postępowania dyscyplinarnego zakończonego ukaraniem. Natomiast sposób rozstrzygnięcia o kosztach postępowania dyscyplinarnego we wszystkich „pozostałych przypadkach”, a zatem, gdy nie dochodzi do ukarania obwinionego radcy prawnego - określa zdanie drugie ww. przepisu. Obowiązek ponoszenia tych kosztów został rozdzielony w ten sposób, że koszty dochodzenia i koszty postępowania przed sądem I instancji pokrywa właściwa okręgowa izba radców prawnych, a koszty postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym - Krajowa Izba Radców Prawnych. Aprobując ten punkt widzenia należy wskazać, iż w zależności od okoliczności sprawy i aktywności stron procesu zagadnienie to może dotyczyć kosztów postępowania przed sądem dyscyplinarnym I instancji albo sądem I instancji i sądem II instancji. Co oczywiste, modyfikację w tym zakresie może wprowadzić także orzeczenie kasacyjne. Jednak, w każdym przypadku, prawomocne i wykonalne rozstrzygnięcie merytoryczne sprawy przesądza też o tym, kto

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29 czerwca 2016 r., (...) 25/16, w ustawie o radcach prawnych w art. 70⁶ w ust.1 ustawodawca przesądził, że koszty postępowania dyscyplinarnego prowadzonego w odniesieniu do radców prawnych mają charakter zryczałtowany. Natomiast w ust. 2 tego przepisu regulującym zasady ponoszenia tych kosztów ukształtowano reguły odmienne niż te, które obowiązują na gruncie kodeksu postępowania karnego, co - w odniesieniu do tej kwestii - nadaje im status unormowania szczególnego. W zdaniu pierwszym omawianej jednostki redakcyjnej zawarto jako regułę obowiązek ponoszenia przez obwinionego kosztów postępowania dyscyplinarnego zakończonego ukaraniem. Natomiast sposób rozstrzygnięcia o kosztach postępowania dyscyplinarnego we wszystkich „pozostałych przypadkach”, a zatem, gdy nie dochodzi do ukarania obwinionego radcy prawnego - określa zdanie drugie ww. przepisu. Obowiązek ponoszenia tych kosztów został rozdzielony w ten sposób, że koszty dochodzenia i koszty postępowania przed sądem I instancji pokrywa właściwa okręgowa izba radców prawnych, a koszty postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym - Krajowa Izba Radców Prawnych. Aprobując ten punkt widzenia należy wskazać, iż w zależności od okoliczności sprawy i aktywności stron procesu zagadnienie to może dotyczyć kosztów postępowania przed sądem dyscyplinarnym I instancji albo sądem I instancji i sądem II instancji. Co oczywiste, modyfikację w tym zakresie może wprowadzić także orzeczenie kasacyjne. Jednak, w każdym przypadku, prawomocne i wykonalne rozstrzygnięcie merytoryczne sprawy przesądza też o tym, kto

ostatecznie poniesie koszty postępowania dyscyplinarnego. Brak rozróżnienia we wskazanym przepisie w części dotyczącej ukarania (70⁶ ust. 2 zd. pierwsze ustawy o radcach prawnych) poszczególnych instancji postępowania przesądza o poprawności takiego rozumowania.

W ocenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego, nie ma przy tym znaczenia kto wywiódł środek odwoławczy od orzeczenia pierwszoinstancyjnego a istotny jest, wskazany wyżej, ostateczny wynik postępowania, który determinuje także rozstrzygnięcie o zryczałtowanych kosztach.

Zdaniem instancji odwoławczej nie było też podstaw do odpowiedniego zastosowania art. 624 k.p.k. Regulacja ta stanowi wyjątek od wskazanej wyżej reguły ponoszenia kosztów i jako taka musi być interpretowana ściśle. nie było też podstaw do odpowiedniego zastosowania art. 624 k.p.k. Regulacja ta stanowi wyjątek od wskazanej wyżej reguły ponoszenia kosztów i jako taka musi być interpretowana ściśle. Lakoniczne powołanie się przez obwinionego na spadek dochodów związany z pandemią, przy braku wykazania tej okoliczności, nie może stanowić podstawy do zwolnienia obwinionego od ponoszenia kosztów za instancję odwoławczą.

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w sentencji.